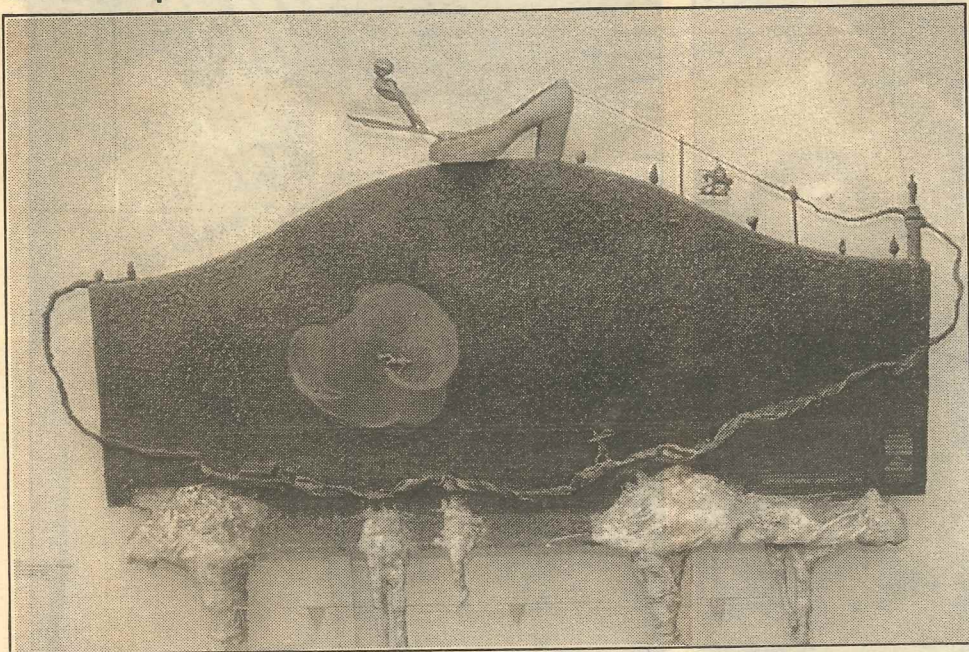

TA LENDAB SIISKI: Lemming Nageli taies nimega "Ekstaas" kujutab kinganinalt lendu tõusvat suusahüppajat.

Ilma kindla piirita, kuid selge punktiga

MONICA SIKK

Kui juba piiri tõmbamiseks läheb, siis pedantne loomus tahaks seda teha võimalikult konkreetset. Et ühele poole jääks must ja teisele valge. Kui õnnestub, on kõik O.K. Kui mitte, siis on asjad täpselt sama kaootilised kui enne piiri määratlemist. Ning ühtlaselt halli karva.

Tänavu läks Tallinna Kunstihoone seda teed, et eri kunastiliikide suurte ülevaatenäituste asemel korraldati kaks näitust märksõnadega **AB-STRAKTSIOON** ja **FIGU-RAALNE**. Kõik zhürii

kadalipu läbinu pidi mahtuma ühe või teise väljapaneku raamesse.

Ja mahubki.

Sest piir nende kahe vahel on nii udune, et lausa puudub. Aastanäituse teine osa **AB-STRAKTSIOON**, mis jääb vaadata 21. aprillini, pakub seetõttu huvi nii figuuride kui abstraktsioonide huvilistele. Nii maali, graafika, skulptuuri kui nende kõigi segu hinda-jaile. Kriitiliselt meelestatud avamisel viibinud isikud pidasid tulemust **heaks, kuid mitte vapustavaks**. Pealiskaudse vaatluse põhjal võib öelda, et eesti kunsti trend on jätkuvalt enama abstraheri-

tuse suunas, kusjuures konkreetsetest kujunditest siiski ka loobuda ei raatsita.

Parim maalija

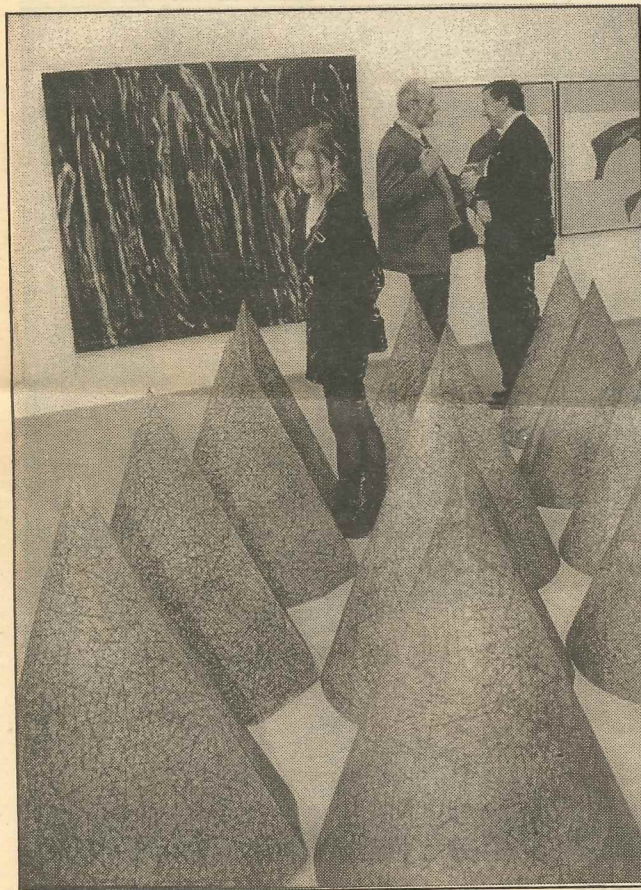
Saku Õlletehas pidas preemia vääriliseks maalikunstnik **Leili Muugat**, kes on kaasa löönud seni kõigil aastanäitustel ja suutnud säilitada pideva muutmise. "Tema maalide inimlik hõng ja peen maaliline atmosfäär löid seekord eriti kõlama," arvas **Kreg A-Kristring**, näituse kujundaja ja zhürii liige.

Pisike hoone

Aastanäituse korraldamine kahes osas aitab vältida tööde uputust. "Kunstihoone, mis ehitati esimese Eesti Vabariigi ajal, on tänapäeval ammu kitsaks jäänud. Need kaks jaotust on selleks, et anda võimalikult laiem pilt Eestis tehtavast kunstist," selgitas Kristring. Tema sõnul võitsid eelkõige need kunstnikud, kelle loomingut ei saa otseselt ja üheselt määratleda. Sel aastal oli alajaotus selline, edaspidi võib tulla midagi hoopis erinevat.

Pinge igas saalis

Väljapaneku kujundamist pidas Kristring huvitavaks ja analüütilist võimet nõudvaks. "Aastanäituse tööde maht on väga suur. Seetõttu kasutasin ma kujunduse voolavat printsiipi, kus nagu muusikaliste rütmidega kandub ekspositsiooni voolavus ühest ruumist teise. Proovisin, et kõigis saalides oleks pinge," lausus Kristring ja võrdles head näitust hea raamatuga: algab, areneb ja lõpeb huvitavalt. Just lõpule pööras ta erilist tähelepanu, et punkt oleks selge.

KOONILISED PÄEVAD: Maie Helmi "16 päeva" uinutavad vaataja sügavatesse mõtetesse ja diskussioonidesse.

Mati Hiisi fotod